

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gasparis Druzbecki

Pawlowski, Daniel

Ingolstadii, 1732

VD18 90066324

Capvt VI. Rectoratus Patris Gasparis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45343

rat observanda. 1. ad omnia te æqualiter cum aliis demitte statim. 2. Quid successor agat, quid mutet, nec scire, nec audire velis, omnia quæ faciet, lauda. 3. Nunquam usurpa illas vo- ces; Ego cum essem: Non ita ego: Ego sic: Ego hoc cogitabam, hoc fecissem: Ego inchoavi? Ego disposui, glaciem fregi. 4. Aures para ad audienda obloquia, perstrictiones, insultationes, comparationes. 6. A consiliis fuge, & consultis, si non effugeris, modestissimis, in tuo sensu, & verbis. 6. Fuge prandia Externorum, fuge invitationes, & singularitates, cum Superioribus præcipuè, exemptiones quoque fuge. 7. Orationi, & solitudini te totum da, communi vitæ, deambulationi interdum, & amænus esto debite semper. 8. Nihil præsumptuosum in te appareat. 9. Esto quasi unus ex infimis operariis. 10. in scribendis literis, de materia, Successorem concernente, esto cautus. In sermone item nulli fide. 11. Successori Tuo declara, ut de te, & à te ordinatis, de quæ agendis, & exequendis à te, liberè omninò, absque ullo respectu disponat, prout meliùs judicaverit. Sic ille faciebat finem geminò Provincialatui, & ego finem facio huic materiæ.

Post per-
tum Superio-
ratum religi-
osa observa-
tiones.

C A P U T VI.

Recloratus Patris Gasparis.

MUnus hoc, à rectitudine nomenclaturam habens, quàm rectè à Patre Gaspare administratum fuerit, primaria testantur Collegia, quibus aliquoties præfuit, magno spiritûs cum proventu. Curabat imprimis, sibi subjectis, alimen-

ta,

Scopuli Superiorum.

Percepta ex thesauris Dei

ta, non solum corporis, sed & animæ, administrare, censebatque ex observatione religiositatis, & cum DEO familiaritate, rem familiarem, optimos habere successus. Adnotaverat sibi quosdam Superiorum scopulos, quos apprimè evitabat, hos nempe. 1. Effusionem ad curam rerum temporalium. 2. Negligentiam domesticorum in spiritu. 3. Neglectum lectionis Instituti. 4. Regimen ex proprii Capitis idea. 5. Regimen per naturalia Principia. 6. Diffidentiam in DEUM. 7. Amorem pecuniarum, & parcitatem. 8. Fugam, & odium admonitionum. 9. Velle omnia à Subditis supportari, amarique ab eis non curare. 10. Frangere malle, quàm flectere, & remedia exosa facere. Hos scopulos ita præ oculis habebat, ut in nullum illorum impigerit. Quod enim attinet ad curam rerum temporalium, eam Procuratori & Ministro Domûs, plenè committebat, mediata non nisi directione sibi relicta, interimque optimum provisorum DEUM, quâ orationibus continuis, quâ observatione disciplinæ religiosæ, demerebatur. Dum penuriâ notabili Collegium afflictabatur, adire solebat imaginem Christi Crucifixi, & coram ea, in has voces prorumpere; Domine nunquid ego hos genui, Tui sunt, provide illis, ecce expectant à Te escam, fecerunt quod jussisti, da quod promisisti. Fiebatque interdum, ut ab ipsa immediate Oratione, evocaretur ad portam, ab aliquo Eleemosynam adferente. Cùm esset Collegii Posnaniensis Rector, in pessimis temporis circumstantiis, nempe post bellum statim Suevicum, devastationemque omnium Collegii Bonorum, & post horrendam, ipsius Collegii, merum

rum in stabulum Metamorphosim, excepi ex ore
 ejus id proferentis; Se quidem Reverendo Pa-
 tri Provinciali venturo, exhibere posse Summam
 Expensæ, sed Perceptæ Summam se exhibere non
 posse, conjecique non temere eum, ex thesauris
 DEI Perceptam habuisse. Frequens ejus dictum
 erat; se metuere magis metum inopiæ, quàm ip-
 sam inopiam. Rectorem Domûs Probationis,
 Cracoviæ agens, gravibus rerum temporalium
 angustiis pressus, dum ad solitum Crucifixi Dei-
 hominis, asylum confugisset, necessitatemque
 Domûs, providi Christi pedibus subjecisset, in-
 visit quodam in negotio, Domum Professam, ex
 qua reduci, Adolescens quispiam occurrit, nul-
 loque prolato verbo, non exiguum Aureorum
 numerum obtulit. Tam aureus est DEUS iis,
 qui sperant in eum. De eodem Domûs Proba-
 tionis Rectoratu, simul cum Magisterio Novitio-
 rum, non pauca occurrunt dicenda. Instruebat
 Religiosos Tyrones, & verbo supra modum in-
 flammato, & exemplo, ipsoque vultûs intuitu,
 quem spectare, ad omnem componi sanctimo-
 niam erat. In mortificationibus externis injun-
 gendis, exoticus non erat, at in mortificanda
 pertinacia, superbiola, curiositate, cæterisque &
 novitij, & postmodum veterascentis animi affe-
 ctionibus, exquisitus erat. Nullum fuit tempus
 non aptum, quo eum adiret Novitius, miseraque
 arcana sua ei recluderet. Nolebat, in Novitiis
 novitiam esse virtutem, sed solidam, & matu-
 ram, ita, ut in Collegiis, & Senes essent ad instar
 Novitorum, & Novitij ad instar Senum. In a-
 sceticis opusculis conscribendis, totus erat. Spe-
 ctavi ego ipse Novitius ejus, cum illum interdum
 inter-

*Exemplum
 providentiæ
 Divine.*

*Maturitas
 virtutum.*

Interturbarem, eum currente calamo, Ascetica, in compacto jam libro, scribentem, & simul ad mea quæsitâ, non per exiguum tempus, mihi respondentem.

Doctum quietandi Conscientias.

In quietandis aliorum Conscientiis, habuisse videtur singulare DEI donum. Noveram Patrem, qui ad initium Sacerdotij sui, ita scrupulis initiatus erat, ut ad Sacrificium peragendum, nulla ratione adduci posset. Victima prius ipse futurus, quàm id faceret. Missus ad Collegium, in quo Rector erat Pater Gaspar, semelque non nisi cum eo locutus, ad tantam animi rediit malaciam, ut postmodum nulla scrupulorum caligo (omnis enim scrupulosus cæcutit) eum obnubilaverit, statim ad peragendum Sacrificium perrexerit, detestatus scrupulos, qui sunt dæmonis genuinum & suave Sacrificium.

Liberalitas cum frugalitate.

Frugalitatem religiosam liberalitati junctam habebat, dicebatque ex liberalitate Rectorum in Collegiis, sequi Dei benedictionem, sicut è contra, ex parcitate maledictionem: Nam dum, inquebat, Rectores liberaliter, intra limites religiosos, tractant fratres suos, Patris autem illius Magni filios, illi liberaliter habiti, Patri suo, pro Rectoribus gratias, bonaque nuntiant de iisdem. Unde etiam propter filios suos bene habitos, benedicit Rectoribus Pater ille magnus. E contra fit, dum parce habentur fratres, murmurant Filii coram Patre, aliquando & in Patrem, ille murmuratione offensus, maledicit tenacitati Rectorum, & insultat illis; *Seminastis multum, & contulistis parum.*

Inter superiores & subditos hoc interesse asserbat; quòd Superiores habeant multos oculos,

los, unum autem os, & manum: Subditi verò *Discrimen*
 multas manus, & ora multa, oculum unum. Illi *inter Superio-*
 multa videant, & ſciant, pauca dicant, & faciant, *res, & subdi-*
 immò unius rei multas habeant cauſas, unam au- *tos.*
 tem dicant: Subditi verò multa dicant, conje-
 ctent, ſuſpicentur, rationes indagent, & in-
 ferant, multa faciant, interim tamen nihil faciant,
 & videant, in rei veritate. Adjiciebat præterea;
 diabolum omnibus modis adlaborare, ut subdi-
 torum impediatur confidentiam ad Superiores,
 eò quòd ex ſolius confidentiæ uſu, diabolus vim
 amittat, idque ex aſſiſtentiâ DEI penes Superio-
 res, ad quos ſubditi dum recurrunt, inveniunt in-
 fallibiliter ſubſidium, vi pacti, quod habet Reli-
 gioſus cum Deo, ſubdens ſe homini, propter
 Deum, atque in ſuis periculis recurrens ad Su-
 perioſiorem, tanquam ad Deum.

Quia verò congenitum vitæ noſtræ vitium
 eſt, attendendo aliis, ſui ipſius obliuiſci. (ex
 quo plerique defectus in omni agendi munere
 pullulare poſſunt) intentum quotidie Pater Ga-
 ſpar, in Reſtoratibus ſuis, habebat oculum, ne
 quidquam ejuſmodi ſuboriretur, in quem ſi-
 nem adhibebat die quovis Examen Superiorale,
 cujuſ erant hæc capita. 1. An horam Conſidera-
 rationes fecerit. 2. An Miniſtrum allocutus ſit
 horâ debitâ. 3. An ipſe ſecum alicubi diſpenſave-
 rit, & quâ cauſâ, atque ædificatione Communitatis.
 4. An moroſe aliquem tractaverit. 5. An inau-
 ditâ parte alterâ, eam ex relatione unius judicavit,
 reprehenderit, puniverit. 6. An temporum ordi-
 nem, & actionum ſuarum, communemque ſervaverit.
 7. An ſubditum quemque ad ſupernas rationes dire-
 xerit, & ex eis rexerit. 3. An proteſtatus ſit DEO
 inſuf-

*Examen
 quotidianum
 Reſtorum.*

insufficientiam suam, ad regimen. 9. An oraverit pro Collegii Personis, negotiis, necessitatibus. 10. An manifestam diligentiam in invigilando vitaverit. 11. An infirmos corpore, adierit. 12. An solatus sit tristes, & omnium vultus, vestesque ac lectos inspexerit. 13. An metum inopiæ, & diffidentiam in DEUM, admiserit. 14. An omiserit visitationis officium præstare, debitum Externis. 15. An Diarium scripserit, notâritque, & quo tempore. 16. An inordinatâ molestiâ tulerit Subditorum ad se diffidentiam, vel saltem non recursum. 17. An absque prævia consultatione fecerit aliquid, quod faciendum fuit prævio consilio. 18. An visitaverit Orationem, vel somnum Fratrum, vel Scholas, atque lectiones, Templum quoque. 19. An & quàm pridem Officii sui Regulas legerit. 20. An apud subditos, de subditis, sit questus vitiosè, eorumque defectus dixerit. 21. An amatorem animi, vultu tristi, & impetuoso agendi modo, ostenderit, expresseritque: an verò lato vultu semper fuerit. 22. An defectus Antecessorum suorum propalaverit. 23. An sit usus verbis mordacibus, in arguendo. 24. An legerit puncta notata pro variis Officialibus, vel executionibus.

Gemitus sub
regimine.

Talis erat quotidianus supra seipsum Censor, Pater Gaspar, & interea sub regimine gemitus, relegeratque à se conscripta gemitus Gubernationis capita, & iis perlectis, sic alloquebatur DEUM. *Domine DEUS meus gemo coram Te, ad Te, responde pro me, ita tamen ut spiritus salvus fiat. Judica, & discerne causam meam, ita tamen ut non mea sed Tua voluntas fiat. Quod si placet Tibi, auge dolorem. Domine fons omnium bonorum, tribue quæso mihi famulo Tuò, injunctum*
bene

bene gerere Officium, illudque bonis operibus comprobare. Da, ut in moribus meis consilia Christi fulgeant, nec quidquam in eis, inimicus suum valeat vendicare. Præsta ut virtutes religiosas in me ostendam, exemplo præbeam, admonitione confirmem. Insuper inviolabili charitate, in mensuram ætatis plenitudinis Christi, conscientiam puram, Spiritus Sancti Gratiam plenus, in diem justiciæ resurgam, Amen.

C A P U T VII.

*Concionatoris munus, & donum Prophetiæ
Patris Gasparis.*

Concionatores majori ex parte nasci, quam fieri, indubium est: si enim juxta Theologos, Gratia simpliciter supponit, & perficit naturam multo magis gratia Concionandi præsupponit dotes, & talenta naturæ, sine quorum adm-
Talenta natura ad Concionandum.
 iniculo, ordinariè qui concionantur, sunt veluti æs sonans, aut Cymbalum tinniens. Contulerat ejusmodi dotes divina providentia Patri Gaspari, in gradu planè excellenti. Staturæ erat satis justæ, omnimodâ proportionem commensurata. Vultus illi Propheticus, magis ex continuatione ardentium affectuum, quam ex complexionem naturali irrubens atque ipso sui intuitu spectantes interdum immutans. Vox sonora, & maximo cuique Templo par, cui pectus amplum, latera firma, affatim adminiculabantur. Accessit ingenium longè excedens mediocritatem, quo in Theologia ita excelluit, ut vix alicui condiscipulo concederet primas. Suffragatum quoque est illi legendi, adnotandi-
 que